

7. Проект актуалізації Стратегії розвитку міста Білгород-Дністровського до 2028 року URL: <https://consult.e-dem.ua/uploads/consultation/files>.
8. Концепція розвитку санаторно-курортної галузі / Розпорядження КМ України від 23.04.2003 № 321-р.

Стойкова В. І.
Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна
*Науковий керівник – ст. викладач кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*
Павлоцький В. Я.

ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ ЯК ПРОВІДНИЙ НАПРЯМ ТУРИЗМУ У СВІТІ

На сьогоднішній день лікувально-оздоровчий туризм відноситься до найдинамічніших видів туризму у світі. Так, за прогнозом Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВНО), до 2024 року, туризм та сфера охорони здоров'я стануть одними з найбільш пріоритетних напрямків розвитку національних економік.

Як зазначають науковці, лікувально-оздоровчий туризм являє собою вид туризму, що направлений безпосередньо на відновлення здоров'я людини чи профілактику захворювань. Наприклад, О. Бейдик під лікувально-оздоровчим туризмом розуміє вид туризму, який передбачає переміщення резидентів і нерезидентів в межах державних кордонів і за межі державних кордонів на строк не менше 20 годин і не більше 6 місяців в оздоровчих цілях, цілях профілактики та лікування різних захворювань організму людини [1, с. 57]. А за визначенням М. Рутинського, лікувальний туризм можна умовно віднести до спеціальних видів туризму, а саме – туризму з лікувальною метою. [2, с. 180].

Також із кожним днем все більшої популярності набуває термін «wellness», особливо серед тих, хто прагне зберегти своє здоров'я та гармонію у житті. «Wellness» можна визначити як комплексний підхід до підтримки

фізичного і психічного здоров'я, який включає в себе різноманітні послуги, спрямовані на здоровий спосіб життя.

На цьому тлі по всьому світу вже функціонують Wellness-центри і Wellness-готелі, які пропонують різноманітні послуги, що сприяють релаксації та відновленню здоров'я, такі як спа-процедури, масажі, йога-сесії, заняття фітнесом, плавання у басейнах тощо. У таких закладах можна не тільки відпочити, але й отримати користь для здоров'я та розширити свої знання про здоровий спосіб життя, зокрема, шляхом участі в лекціях, тренінгах і майстер-класах. До того ж, веллес-туризм належить до профілактичного напрямку лікувально-оздоровчого туризму і має на меті не тільки фізичне, а й психологічне здоров'я людини. Активний веллес-туризм може включати в себе спортивні заняття, фітнес-програми, екстремальні види спорту, а пасивний – як зазначалося раніше – різноманітні спа-процедури, програми краси, масажі та інші послуги, спрямовані на релаксацію та відновлення психоемоційного стану. В обох випадках, мета веллес-туризму полягає у збереженні та покращенні здоров'я та загального самопочуття [3, с. 91-92].

У кожній країні лікувально-оздоровчий туризм розвивається в залежності від специфіки наявних там природних лікувальних ресурсів. Наприклад, курорти, що базуються на кліматичних ресурсах, розташовуються в зонах з певним кліматом, який має корисний вплив на здоров'я людини, такі як гірські курорти з повітрям, багатим на кисень, морські курорти з морським повітрям та сонцем, альпійські курорти з повітрям, насиченим іонами [4, с. 221-222].

Грязьові курорти спеціалізуються на лікуванні шкірних, алергічних та інших захворювань шляхом застосування лікувальних грязей. Бальнеологічні курорти спеціалізуються на використанні лікувальних вод для лікування різних захворювань. Таким чином, специфіка лікувально-оздоровчого туризму різних країн визначається їх природними лікувальними ресурсами та спеціалізацією курортів [5, с. 68].

Останнім часом у сфері лікувально-оздоровчого туризму легко помітити зміну аудиторії споживачів. Це цікава тенденція, яка свідчить про зростання

інтересу до здорового способу життя та піклування про своє фізичне та психологічне здоров'я не тільки людей старшого та похилого віку, але й молодого покоління. Станом на 2023 рік, цей тренд зберігається та сприяє змінам у сфері лікувально-оздоровчого туризму. Санаторії та курорти почали адаптуватися до змін у потребах споживачів, запроваджуючи нові процедури та розвиваючи «spa&wellness» програми [6].

Розвиток лікувально-оздоровчого туризму в Одеському регіоні визначено його географічними та природно-кліматичними особливостями. Основними природними лікувальними ресурсами Одещини, які широко використовуються у практиці санаторно-курортного обслуговування, є унікальні кліматичні зони узбережжя Чорного моря, лікувальні грязі й ропа Будацького, Куяльницького, Тилігульського, Хаджибейського лиманів і Тузловської групи озер (Шагани, Алібей, Бурнас), а також різноманітні мінеральні води [5, с. 117].

Крім того, зростає інтерес до екологічного туризму, який пов'язаний з відпочинком в природних місцевостях та екологічно чистих зонах. Люди шукають можливості для відпочинку та одночасного покращення свого здоров'я у сприятливому середовищі. Це стимулює розвиток екологічного лікувально-оздоровчого туризму, який включає в себе природні лікувальні ресурси, такі як ліси, гірські повітря, морський клімат тощо.

Завдяки активному веденню соціальних мереж, просувати ідею здорового образу життя набагато легше та цікавіше, тому наразі більшість молоді підтримують її та із задоволенням роблять крок на зустріч новим відчуттям та покращують свій психічний та фізичний стан.

Список використаних джерел:

1. Бейдик О. О. Рекреаційні ресурси України: навчальний посібник. Вид. 2-е. Київ: Альтерпрес, 2010. 404 с.
2. Рутинський М., Петранівський В. Лікувально-оздоровчий туризм: актуальні цілі та сучасні підходи до організації. *Вісник Львівського університету. Серія: Міжнародні відносини*. 2012. № 29 (1). С. 179-189.

3. Miller, J.W. (2005). Wellness: The History and Development of a Concept. Spektrum Freizeit, 1, 84-106. URL: <http://www.fhjoanneum.at/aw/home>.
4. Герасименко В.Г. Ринки туристичних послуг: стан і тенденції розвитку: монографія., Одеса, 2013. С. 219-225.
5. Стафійчук В.І. Рекреалогія: начальний посібник. Київ, 2006. 264 с.
6. Spa Business Association URL: http://www.britishspas.co.uk/spa_guide.
7. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія. Київ: ЦНЛ, 2007. 311 с.

Тарасенко Ю. С.
Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна
*Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*
Шикіна О. В.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКОСТІ ПОСЛУГ СТУДЕНТСЬКОГО ТАБОРУ «ЕКОНОМІСТ»

Для проведення дослідження якості послуг студентського табору «Економіст» нами було розроблено план та методику дослідження.

На першому етапі необхідно сформулювати мету та завдання дослідження. Нами було обрано головним питанням «Чи задоволені студенти та викладачі ОНЕУ умовами надання послуг розміщення та додаткових послуг організації дозвілля на території студентського табору «Економіст»».

Було визначено групу дослідження: це студенти, що мали досвід проживання чи проведення часу у студентському таборі «Економіст», а також викладачі, що організовували заходи у даному таборі чи відпочивали там.

Нами було розроблено методику дослідження. Було спроектовано анкету опитування за допомогою Google forms, яка допоможе зібрати інформацію про якість послуг студентського табору. Анкета складається з таких питань:

1. Як ви оцінюєте загальну якість послуг, що надаються в студентському таборі «Економіст»? (Оцінити за шкалою від 1 до 10)
2. Як ви оцінюєте якість житла в студентському таборі «Економіст»?